

Nr 365.

Av herr **Olofsson** i Digernäs **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 135, angående minimipris å brödsäd m. m.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 135 angående minimipris å brödsäd be vi få väcka följande motion.

Den omnämnda propositionen avser att vidtaga sådana åtgärder, som på det kraftigaste uppmuntra till en ökad brödsädsproduktion inom landet, och för detta ändamål föreslår Kungl. Maj:t viss utfästelse att för statens räkning från odlare inom landet inköpa vete och råg till bestämda minimipris, men undantagit kornet.

Utan att ingå på den motivering, som vederbörande statsråd använder för detta tillvägagående, ber jag endast få påpeka den orättvisa, som ligger i detta förslag.

När man först insåg nödvändigheten av att ransonera brödfödan i landet, då fick Norrland underkasta sig inventering och beslag av allt korn, varemot det övriga Sverige en lång tid efter fick fritt förfoga över sina kornförråd.

Nu skall Norrland åter igen på visst sätt få en undantagsställning, vad gäller dess huvudsäde, kornet.

Då det hela avser att kraftigt bidra till en ökad brödsädsproduktion för landet i sin helhet och att verkligen uppmuntra lantmännen för en sådan sak; då förefaller det underligt, att just denna del av landet, som nöjer sig med brödföda av korn, skall behandlas på detta egenomliga sätt.

Vi tillåta oss därför hemställa,

att riksdagen, i likhet med vad Kungl. Maj:t föreslagit rörande vete och råg, måtte för sin del besluta, att samma bestämmelser skola gälla för korn,

och att korn må åsättas ett minimipris av 23 kronor per 100 kilogram, samt att detta eventuellt får gälla endast Norrland och Dalarna.

Stockholm den 29 mars 1917.

Johan Olofsson.

Ant. Wikström.

Olof Jonsson.

E. F. Hellberg i Lycksele.

Karl Karlsson i Mo.

Nils Olsson.